

XI.

Když Jaroslav Šik zavěsil, ulevilo se mu. Někdo se bude zabývat jeho verzí toho, co se stalo. Novináři neřekl samozřejmě všechno, pomalu mu docházelo, že ve vězení není kvůli vraždě, že jeho pobyt má jiný důvod, pro něj daleko nebezpečnější. Jeho klid ale netrval dlouho. Na dlouhé úzké chodbě, kde jsou telefonní přístroje, už totiž nebyl sám. O katr na druhé straně byl opřený drobný šlachovitý muž. Jeho tvář na krátký moment zahlédl o den dříve, ve chvíli, kdy ho ten muž bil. Tony na Šika čekal, měřil si jeho postavu. Ne proto, že by očekával odpor, pochopil velmi rychle, že Šik není zvyklý obhajovat své místo na světě násilím. Tony pracoval metodou cukru a biče; věřil, že bič už nebude potřebovat, teď byl na řadě cukr.

„Vidím, žeš nakládačku zvládl dobře a nic jsi nikomu neřekl, to se tady cení,“ řekl klidným hlasem. Šik se připravoval na další nářez, a tak jej Tonyho vlídný tón potěšil.

„Nejsem zvyklý práskat tady ani venku,“ pronesl nejdrsnějším možným způsobem, který ze sebe v base dostal. Tony se jen lehce usmál a potřásl hlavou.

„Víš, proč jsi tady?“ zeptal se Tony rovnou. Šik se zarazil, nechápal, o co jde.

„Za vraždu,“ řekl pevně. Doufal, že vězeňské legendy o tom, že vrahy ve vězení respektují nejvíc, mu pomohou zajistit, aby mu alespoň už nikdo nenatloukl. Pletl se. Tony moc dobře věděl, že Šik není žádný zabiják. Poznal to hned po první ráně, kterou mu dal. Šik se v místě úderu jen prohnul, strachy nedokázal ani zpevnit tělo. Ne, to není vrah. Tony ale věděl mnohem víc a měl úkol, který byl odhodlán splnit.

„Ale prosím tě. Ty nejsi žádný vrah, tohle nezkoušej. Jsi tu, abych si s tebou mohl v klidu promluvit,“ řekl s jízlivým úšklebkem.

Šik nechápal situaci. Co by mu tenhle drobný šlachovitý muž, o kterém nikdy předtím neslyšel ani ho neviděl, mohl chtít? Jeho úvahy ale Tony přerušil.

„Něco jsi sebral svým kamarádům. Oni neodpouštějí. Konkrétně padesát milionů.“ Tony se k Šikovi přiblížil tak, že mu číslovku skoro zašeptal do obličeje.

Šik pochopil přesně. Zlé tušení se potvrdilo. Jsou za tím jeho nejbližší spolupracovníci, se kterými důsledně raboval veřejné rozpočty přes všemožné zakázky, z nichž pak vyváděli peníze na účty do zahraničních offshorových trustů. Vybavilo se mu malé rybářské městečko Zygi na jihokyperském pobřeží...

